

Czas gdy Europejczycy byli imigrantami

20 sierpnia 2017

Czy kiedyś zadałaś/eś sobie drogi czytelniku pytanie, kim jesteśmy my Europejczycy, my Polacy? Jakie ludy przybywały do Europy podbijając nieznane im tereny, żyjąc, rodząc następne pokolenia i odchodząc, by utworzyć to, kim jesteśmy dziś? Na to pytanie próbuje odpowiedzieć genetyka poprzez badania DNA i sprawdzanie występowania w nich określonej kombinacji mutacji charakterystycznych dla danej grupy ludności.

Genetyka jest dość młodą dziedziną zastosowaną do badania przeszłości ludzkości, z pewnością trzeba przyznać rację tym, co mówią, że mamy zbyt mało danych, zbyt mało zbadanych DNA zarówno dziś żyjących ludzi jak i tych, co ich dni upłynęły przed tysiącami lat, ale myślę, że dotychczas zebrane dane pozwalają na wyznaczenie pewnych trendów, utworzenie pewnych teorii. I o tym chciałbym opowiedzieć. Dane, na których się opieram, pochodzą z badań instytutów międzynarodowych publikowanych na stronach internetowych, które znajdziecie w bibliografii.

Tekstem tym wracam do napisanego kilka lat temu artykułu, publikowanego jeszcze na „Interii 360”, później na „Neonie 24” i „Wolnych Mediach”, pod innym nickiem, jakim wtedy się posługiwałem. Informację tę podaję, gdyż tamten tekst spotkał się z zainteresowaniem środowisk zajmujących się tą tematyką – Winicjusza Kossakowskiego, Czesława Białczyńskiego i Opolczyka. Mówię o tekście pt. [„Gdzie podziiali się Germanie”](#). Tak więc po kilku latach wracam do tematyki, by samemu zrozumieć i opowiedzieć o tym, jak człowiek dzisiejszy zasiedlał Europę konkurując z, i w końcu wypierając drugi gatunek człowieka, Neandertalczyka.

Patrząc na historię zasiedlania Europy przez człowieka

dzisiejszego musimy patrzeć przez perspektywę zlodowaceń i ocieplania się klimatu w tym okresie. Neandertalczyk był znacznie lepiej przystosowany do życia w klimacie mroźnym, duży mięsisty nos pozwalający na ogrzanie zimnego powietrza, silniejsza, bardziej krępa postura. Jak dziś wiemy z genetyki mieliśmy z nimi wspólnych potomków i każdy z nas nosi część genomu pozostawionego nam przez Neandertalczyków.

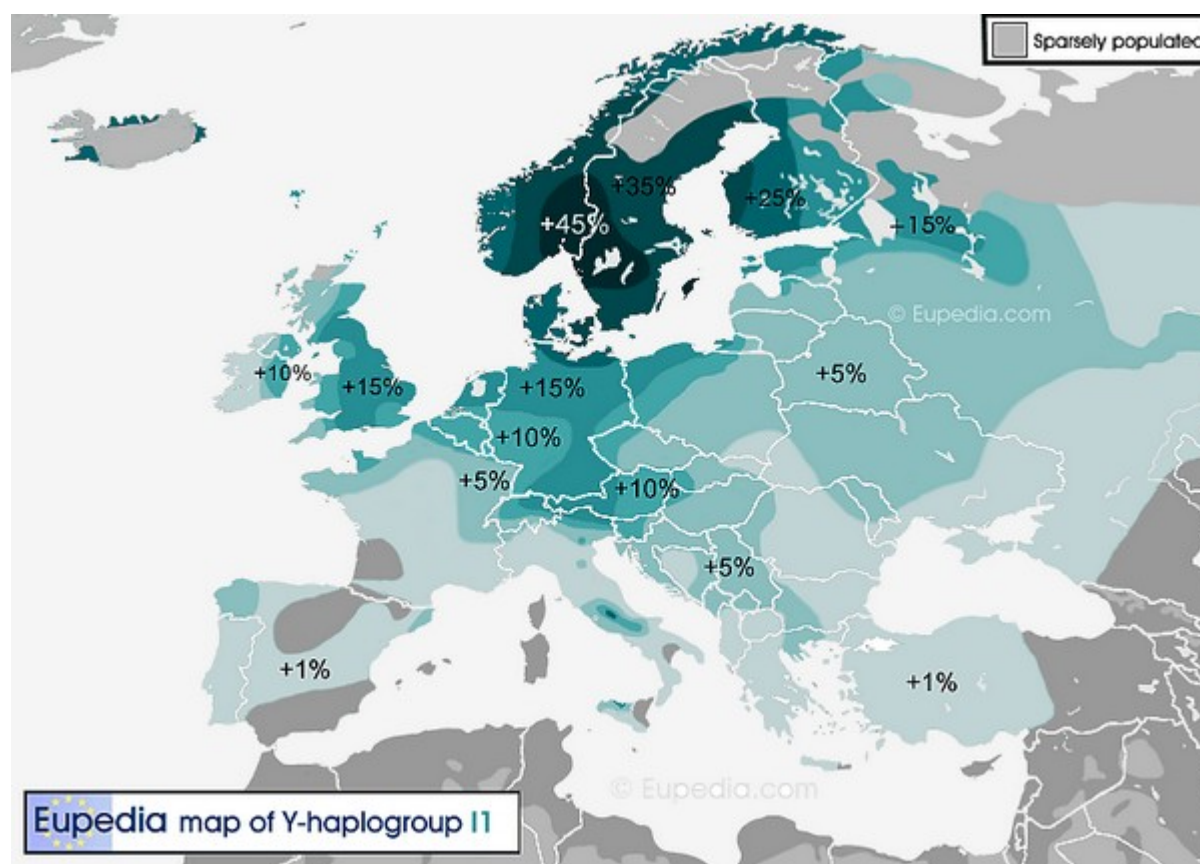
Z tych to powodów zasięg występowania człowieka dzisiejszego wyznaczała granica lodowców. Na tereny objęte lodowcem wkraczamy tylko w wąskim obszarze. W Europie pojawiajemy się około 43 000 lat p.n.e. jako człowiek z Cro-Magnon (głównie haplogrupy F i I) i współżyjemy z człowiekiem Neandertalskim do ok. 24 000 lat p.n.e. mając wspólne potomstwo i równocześnie wypierając go na tereny mniej atrakcyjne. Wypieranie to jest dość typową cechą, ludy starsze wypierane są w tereny mniej atrakcyjne przez ludy młodsze i silniejsze. Choć obecność danego ludu w genomie mieszkańców danego tereny jest w pewnym stopniu odnotowana. Serce nie sługa, można było kochać człowieka neandertalskiego, można i człowieka dawniej osiadłego, nawet jeśli posługiwał się mniej zaawansowanymi narzędziami. Z tym zjawiskiem mieliśmy do czynienia w przypadku człowieka Neandertalskiego, ludów nordyckich, żyjących obecnie na terenie Skandynawii (Norwegia – 31%, Szwecja – 37%), ludów celtyckich których potomkowie dziś mają znaczącą przewagę w Brytanii (Francja) – 80%, Walii – 74%, Szkocja – 72,5% (Wielka Brytania), Irlandia – 81%, Islandia – 42%.

NO, ALE PO KOLEI...

Wkraczający do Europy ludzie Cro-magnon, korzystający z czasowego ocieplenia klimatu niosą z sobą haplogrupy chromosomu Y (przekazywane po linii męskiej) P, I, J istotne dla tych rozważań, i inne. To ludy kultury łowiecko zbierackiej, myśliwi, zbieracze owoców, twórcy narzędzi kamiennych, kościanych ale również jaskiniowych malowideł naściennych, czy też figurek. Jest to kultura określana jako

Orygniacka zamieszkująca m.in. południowe ziemie dzisiejszej Polski. Ludzie ci zamieszkiwali budowane przez siebie domy. Znajdowane w tej kulturze figurki tzw. paleolitycznych Wenus, eksponujące kobiece cechy płciowe, mogą uprawdopodobniać tezę iż była to kultura matriarchalna, w której czci się płodność kobiet, jako podstawę przetrwania danej społeczności.

Haplogrupa I przekształci się w haplogrupy I1, I2, I1 występuje w dużym procencie w populacji dzisiejszych mieszkańców krajów skandynawskich. Haplogrupa I2 jest dziś dominująca wśród Bośniaków zarówno zamieszkujących Bośnię i Hercegowinę, jak i Chorwację czy też Serbię, a także na wyspach Sardynii i w południowych regionach Korsyki.

Haplogrupa I1